
Onaj Užasnan Dan O Kome Nitko Ne Želi Govoriti

By David Wilkerson

February 5, 2007 "Ali će doći dan Gospodnji kao lopov noću; u taj će dan nebesa iščeznuti s velikom lomljivom, počela će se u ognju rastopiti, a zemlja se sa svojim ostvarenjima neće više naći.

Budući da će se ovo sve tako raspasti, kakvi sve onda morate biti svetim življenjem i pobožnošću dok očekujete dolazak dana Božjega, dolazak kojim će se nebesa u plamenu raspasti, a počela u ognju rastopiti!

Ali mi očekujemo, prema njegovu obećanju, nova nebesa i novu zemlju, gdje prebiva pravednost. Zato, ljubljani, dok ovo čekate, revno nastojte da bez ljage i mane budete u njegovim očima u miru" (2 Pt 3,10-14)!

Jedan ugledan televizijski evanđelist zaprepastio je nedavno našu zemlju s proročkim upozorenjem. Rekao je da mu je Bog otkrio da uskoro na našu zemlju dolazi iznenadan teroristički napad i da će mnogi biti pobijeni. Slično proročanstvo dao je još jedan diljem naše zemlje cijenjen televizijski evanđelist.

U prošlim tjednima i ja sam primio proročanstva od nepoznatih, ali svetih pastira koji govore istu poruku. Ti pastiri upozoravaju: "Ubrzo na nas dolazi velika katastrofa. Bit će tako razorna da će svijet zadrhtati. Stvari više nikada neće biti iste."

Komentatori vijesti pridružuju se sad tom mnoštvu glasova. Nепrestano čujem i komentatore vijesti koji proriču istu stvar: ubrzo dolazi užasna svjetska kriza. Vjerujem da su ta predviđanja sekularnog svijeta put upozorenja Duha Svetoga onima koji ne vjeruju. Sada čak i najpokvareniji ljudi na zemlji u svojoj duši imaju unutarnju slutnju da je dan užasa neizbježan i da se ubrzano približava.

Svijet je sada u zastrašujućem kaosu. Mislim na užasnu grozotu koja se događa u Darfuru u Sudanu. Umrlo je preko tristo tisuća ljudi, a drugih dva milijuna postali su izbjeglice. Dok svijet to s užasom gleda, nesposoban zaustaviti pokolj, korumpirani Ujedinjeni narodi sjede kao oduzeti. Pomoć u hrani uglavnom odlazi snagama pobunjeničke vojske.

Terorizam je u sponu, a svjetske su sile smetene. Ujedinjeni narodi nazvani su "Misija nemoguća", s beznadno podijeljenim Vijećem sigurnosti. U isto vrijeme, Iran i Sjeverna Koreja hitaju u izgradnju nuklearnog arsenala, s prijetnjom Irana da će zbrisati Izrael sa zemljopisne karte. Svaka prijetnja Ujedinjenih naroda sankcijama, ovim je odmetničkim nacijama šala. Otvoreno se rugaju važnim rezolucijama ovog tijela.

A sve to vrijeme Kina ubrzano napreduje prema globalnoj prevlasti, odlučna zamijeniti Ameriku kao prva svjetska sila. Kineska vlada šalje milijarde dolara u Afriku, Južnu Ameriku, Daleki istok, Latinsku Ameriku, kupujući na taj način simpatije tih naroda. Sad se čini da je sve proizvedeno u Kini ili od njih.

Tko sluša sva ta proročka upozorenja i obraća pozornost na njih? Narodi svijeta i njihovi vođe ne slušaju svu tu uzbunu. Većina ih vjerojatno uopće ne želi čuti ta upozorenja. Oni su poput kraljeva u Bibliji, tvrdih šija, koji su razderali upozorenja prorokâ i ismijali ono što su im prorokovali.

Svi se Kristovi mrzitelji izruguju. Sekularni svijet ismijava se iz propovjednika koji govore ova strašna upozorenja, nazivajući ih propovjednicima sudnjeg dana i da su van pameti. Upravo kao što Pismo predskazuje, ovi izrugivači današnjice tvrde: "Sve ide kao što je bilo od početka. Ništa neće zaustaviti

napredak svijeta u njegovoj uzlaznoj putanji. Sve je dobro."

Činjenica je da će oni koji ljube stvari ovoga svijeta slijegati ramenima na svako takvo upozorenje i proročanstvo. A to je istina i za brojne kršćane. Ako neki vjernik juri za bogatstvom i uspjehom, ako želi laku religiju, religiju jeftine milosti, neće slušati takve teške poruke.

Osobno, šokiran sam što mnogi propovjednici Božji otvoreno preziru one koji upozoravaju na pogibeljna vremena pred nama. Ne razumijem kako mogu zanemariti svaku proročku poruku koja se čuje. Razmislite o tome:

- Upravo sada, vođe nacionalne sigurnosti u našoj zemlji proglašavaju žutu, narančastu i crvenu uzbunu, uključujući i avijacijsku.
- Vrhovni ljudi sigurnosti upozoravaju na mogućnost detoniranja prljavih bombi od strane terorista, kad će se mnogi naći u pogibelji.
- U gradu New Yorku svaka agencija za sigurnost održava vježbe za eventualni napad. Nova izvješća neprestano govore da se ne radi o "ako", već "kada" će se napad dogoditi. Radi se samo o stvari vremena.
- Zdravstveni stručnjaci upozoravaju na pandemije svjetskih razmjera, predskazujući da će milijuni i milijuni umrijeti. HIV i AIDS već pustoše svijet, proždrijevši većinu Afrike.

A kako Kristovo tijelo odgovara na ova upozorenja? U mnogim crkvama nema ni spomena o užasu, terorizmu, tragičnim pandemijama. Umjesto toga, poruke koje silaze s tih propovjedaonica obuhvaćaju motivacijske govore, šale, zabavu. Sve je to duhovna hrana za dojenčad, bez riječi o dolazećim sudovima.

Međutim, ruka piše po zidu, a ono što piše potvrđuje Pismo i ponavlja svijet: pred nama je dan užasa.

Što se točno govori vjerskom narodu u presudnom trenutku upozorenja? Sve više i više propovjednika govori svom narodu: "Bog želi da se obogatite. On želi da se ukrcate u prvi razred. Dakle, krenite!" Oni padaju na istom evanđelju usredotočenom na novac koje je Isus u svoje vrijeme istjerao iz hrama.

Vjerujem da Bog voli blagoslivljati svoj narod i postoje takva obećanja onima koji daju za potrebe siromaha, udovica i siročadi. Nije grijeh biti uspješan. Mnogi vjernici, blagoslovljeni financijski, potpomažu misije i dobrotvorne udruge širom svijeta.

U isto vrijeme, Duh Sveti preklinje svijet kroz mnoge proročke glasove pa tako i kroz glasove svijeta. Na vratima je strašan dan obračuna, međutim, većina ljudi, uključujući mnoštvo kršćana, ne želi razgovarati ni slušati i tome.

Ako ih tako malo sluša, kome su onda ta proročanstva namijenjena? Zašto bi ih Gospodin davao ako tako mali broj obraća pozornost na njih? Tko će na ovom svijetu slušati ta upozorenja?

Sjećam se Jeremije, Ezekielia i drugih starozavjetnih proroka koji su upozoravali na pad Babilona, u ono vrijeme najmoćnije sile na svijetu. Proroci su govorili i o dolazećoj propasti Kaldejaca, Medijaca, Perzijanaca, Tira. Međutim, ta proročanstva nikada nisu dospjela do tih poganskih naroda niti njihovih vođa.

Čak se i otpadnički Izrael ismijavao iz glasova koji su vikali u pustinji. Dakle, zašto Bog uopće donosi ta

upozorenja? Tko će vjerovati tim izvješćima? I kome Bog govori?

Svome vjernom ostatku Gospodin uvijek govori. Kroz čitavu povijest, Bog je uvijek slao proroke s upozorenjem da probudi svoju zaspalu nevjestu. On u tim upozorenjima otkriva kasni sat da bi probudio službu i Crkvu koje su zadrijemale.

Dok Bog govori kroz ljude s nacionalnih propovjedaonica, mnogo puta mora naći i ponizne, nepoznate i skrivene stražare da iznesu njegova upozorenja. On uzima propovjednike koji nemaju osobnih programa, ljude koji su zatvoreni nasamo s njim u molitvi. Ti su propovjednici prezirani i ismijavani kao neobrazovani i neuki. Ali oni se ne boje poniženja. Oni su zapravo "slabi", poslani od Boga, da posrame mudre.

Ali jedino oni koji nisu ljubitelji svijeta čut će proročka upozorenja koja donose ti proroci. I jedino onima koji čeznu za Gospodnjim dolaskom ova će poruka istinski zaječati u njihovim srcima.

Evo zašto Bog upozorava svoje vjerne: da ne bi, kad se dogodi iznenadna katastrofa, bili odneseni strahom. Kad nastupi taj užasan događaj, narod Božji mora znati da ono što se događa nije slučajno djelo nemilosrdne prirode. On mora imati mir Kristov u svome srcu znajući da je naš Bog još uvijek gospodar svemira.

Na taj način, Gospodnji je narod upozoren. I neće paničariti kad srca drugih počnu otkazivati od straha gledajući užasne stvari koje dolaze na zemlju.

Apostol Petar nam govori da "dan Gospodnji dolazi kao lopov" (2 Pt 3,10). Petar govori da dan Gospodnji neće biti dan radosti, već užasa. Taj dan obećava da će se iznenada "sve raspasti, u ognju rastopiti".

Prema Petru, taj će dan doći iznenada, "kao lopov noću". A sve će to biti popraćeno s velikom lomljavom. Zamislite, sami će se elementi rastopiti u ognju kad veliki oganj proždrije i rastopi sve na svome putu.

Što nam to govori? Jedan je ugledan teolog napisao: "To zvuči poput nuklearnog holokausta." Bez obzira je li ovaj čovjek u pravu ili ne, jasno je da Petar govori o kataklizmi, globalnom događaju:

Kome, dakle, apostol upućuje ove riječi? Kome prorokuje? Petar je ovu poslanicu napisao "ljubljenima", odanom ostatku vjernika: "...ljubljeni... potičem vas dozivajući vam u pamet zdravo shvaćanje" (2 Pt 3,1).

Ukratko, Petar govori svojim čitateljima da će iznijeti proročku poruku koju nitko neće htjeti čuti, što znači, nitko osim ljubljenog ostatka. A to će, prema Petru, biti riječ tako užasna da će se iz nje ismijavati i izrugivati. On zapravo govori tim vjernicima: "Doći će izrugivači koji će se izrugivati iz proročanstava starozavjetnih proroka i današnjih apostola."

Pogledajte što Petar zatim kaže: "A sadašnja nebesa i sadašnju zemlju ista je riječ pohranila za oganj i čuva ih za dan Suda i propasti bezbožnika" (2 Pt 3,7).

To je ista riječ koju je Bog dao Noinoj generaciji koju je kaznio potopom. To je ista riječ koju je Bog dao za Sodomu i Gomoru, društvo koje je kaznio ognjem. A sada Petar kaže da ova ista riječ dolazi od Boga koji za ovaj sadašnji dan čuva veliki oganj koji će sve rastaliti.

Kad čujemo takvu poruku, nešto se u nama diže i kaže: "Sve je to previše!" Kad god čujemo riječi poput Petrovih, naša je prva reakcija da ustuknemo. I mislimo: "Danas je toliko loših vijesti da nam to donosi stres. Iz čitava nam svijeta dolazi toliko tragedija! Zašto sad trebamo slušati i ovu poruku?"

Doista, mnogi će kršćani možda biti nezadovoljni zbog ove poruke koju ovdje iznosi Petar. I možda će se u sebi zapitati: "Zašto se trebamo na to podsjećati? Zašto jednostavno ne pustiti da se dogodi što se treba dogoditi?"

Ali Petar nam daje razlog zašto se ova poruka mora čuti: "Budući da će se ovo sve tako raspasti, kakvi sve onda morate biti svetim življenjem i pobožnošću dok očekujete dolazak dana Božjega" (2 Pt 3,11).

Tu je bit Petrova proročanstva. U svjetlu iznenadnog raspada svega, Božji ljubljani trebaju ispitati svoj vlastiti život. Oni koji očekuju ispunjenje biblijskog proročanstva trebaju se prilagođavati Kristovoj slici u ponašanju, govoru i mislima.

Petar je rekao da Gospodin ne odustaje od svoga obećanja, kao što to neki ljudi misle. Drugim riječima, Bog još nije oslobodio i pustio oganj koji čuva i to iz jednog razloga. Ne samo što čeka da se čaša bezakonja prelije! Ne, Gospodin zadržava sud zbog svoga strpljenja prema grešnicima "jer neće da se itko izgubi, nego da svi pristupe pokajanju" (2 Pt 3,9).

Ipak, ne griješimo: oganj dolazi! Iz toga razloga moramo "revno nastojati da bez ljage i mane budemo u njegovim očima u miru" (2 Pt 3,14).

Tragično, ali mnogi se danas prilagođavaju ovome svijetu umjesto Kristu. Mnoge crkve sve više izgledaju kao sekularni svijet; ništa drugo ne navješćuju osim kako da pomogneš sam sebi. Ne možete ukazati na točnu razliku između takvih crkava i najsvjetovnijih motivacijskih programa.

Kakva tragedija ići pogrešnim putem u vrijeme kao što je ovo! Međutim, usprkos svega toga, Krist poziva svoje ljubljane da se primaknu bliže k njemu i ispituju svoje hodaње u svjetlu njegove Riječi.

Pavao i Petar, pa čak i sâm Isus, iznosili su usred nemirnih vremena teške proročke poruke. Kad je Krist hodao zemljom, i on je upozoravao na veliku katastrofu koja je trebala doći na Jeruzalem i Izrael. U vrijeme apostola, posebno Pavla, bilo je mnogo snažnih udaraca zbog njegovih teških upozorenja.

Kad je Pavao došao na scenu, Crkva je bila preplavljena tijelom vođenim naukama đavla. U pentekostnim su se crkvama podigli lažni proroci i razvili sljedbe. Pojavili su se bezbožni propovjednici pretvarajući se u anđele svjetla i donosili nauke demonu.

U isto vrijeme, u vanjskom je svijetu bujao homoseksualizam. U čitavom Rimskom carstvu perverzije i lov na sjetilnost bili su zakon dana. Uzvisivao se ja, štovalo se tijelo i vladao je ponos. Čak je i hram u Jeruzalemu postao jazbina lupeža; njegovi pastiri usredotočili su se isključivo na novac.

Pavao je rekao za društvo svoga vremena: "Zli ljudi sprečavaju Riječ Božju i predani su pokvarenom shvaćaju. Zavidni su, pohlepni, preljubnici, puni svađa i lakomosti, ogovarači, bezobrazni, drski, izmišljači zala, bez ljubavi i bez milosrđa" (vidi Rim 1,28-31).

To mi zvuči kao da Pavao opisuje naše vrijeme. On je bio svjestan Gospodnjega proročanstva o dolasku potpunog uništenja. Dolazio je dan kad će Jeruzalem gorjeti. Hram i grad bit će srušeni do

temelja.

Holokaust je došao 70. godine n.e., upravo kao što su Pavao i Isus prorekli. Bio je to tako užasan prizor, tragedija takvih ogromnih razmjera, da nitko to ranije nije mogao ni zamisliti.

Koja je bila poruka apostolâ uoči dolaska užasnog dana? Evo poruke koju je propovijedao Petar:

"...jer ovo unaprijed znate, čuvajte se da ne biste zavedeni zabludom zločinaca izgubili svoj čvrsti stav! Štoviše, rastite u milosti i pravoj spoznaji našega Gospodina, Spasitelja Isusa Krista" (2 Pt 3,17-18)!

Evo poruke koju je propovijedao Pavao:

"...živite dostojno Gospodina, da mu budete ugodni u svemu; da budete plodonosni svakom vrstom dobrih djela i da napredujete u spoznaji Boga" (Kol 1,10).

Promatrajući riječi ovih apostola, koju poruku možemo očekivati za ovo naše vrijeme?

Otkrivamo da ta riječ dolazi od Pavla, a upućena je Kristovim ljubljenima: "Moja je molitva za vas da težite za prisnošću, da rastete u duhovnom razumijevanju i da hodate dostojni Krista" (Kol 1,9-10, moje slobodno tumačenje).

Što se, dakle, traži za takav život koji će ugađati Bogu? Pavao nam govori:

"Obucite se, dakle, budući da ste izabranici Božji, sveti i ljubljeni, u milosrdnu srdačnosti, dobrotu, poniznost, krotkost i strpljivost! Podnosite jedan drugoga i dobrotivo opraštajte međusobno ako tko protiv koga ima nešto što je za ukor. Kao što je Gospodin vama dobrotivo oprostio, tako činite i vi" (Kol 3,12-13).

Pavao nam kroz mnoge riječi govori: "Tu je moja riječ za vas u ova kritična vremena. Znajući da dolaze teška vremena, svoj život morate prilagođavati Gospodnjem."

Drugim riječima, trebamo sami sebe pitati: "Postajem li sličniji Kristu? Postajem li strpljiviji ili se još brže raspaljujem? Ljubazniji i krotkiji ili zlobniji i svadljiviji? Blaži i sklon opraštanju ili ogorčen i sklon zamjeranju? Podnosim li druge? Podnosim li slabe i one s pogreškama oko sebe ili uvijek moram biti u pravu?"

U svjetlu dolazećeg dana, Pavao daje znati da nije važno kakva djela ili kakvo milosrđe činimo. Nije važno koliko smo ljubazni prema strancima i nije važno koliko smo duša spasili. Ostaje samo ovo pitanje: "Postajemo li ljubazniji i strpljiviji? Opraštamo li i podnosimo više?"

Ispitati svoj život s Kristom ne znači gledati toliko što radimo, već što postajemo.

Kako se možemo prilagođavati životu sličnom Kristu? Takav život ne može se postići čistim ljudskim nastojanjem. To se neće dogoditi samoopredjeljenjem, da jednostavno kažemo: "Postat ću takav vjernik." Naprotiv, to se događa djelom Duha Svetoga, po vjeri u njegovu Riječ.

Prvo, čitamo ove riječi i vjerujemo da je to poziv Božji za nas da ispitamo sami sebe. I tako tražimo Duha da nam pokaže tko smo mi stvarno, uspoređujući se s njegovom Riječju. Zatim tražimo Duha

Svetoga da nam pomogne da se promijenimo.

Vidite, svi se mi prilagođavamo ili Kristu ili svijetu. A što jedan kršćanin postaje stariji, trebao bi biti sličniji Kristu. Naš brak ne bi smio biti pakao na zemlji. Trebamo nositi boli drugih i postati sluge jedni drugima. Djeca u kršćanskim domovima trebala bi vidjeti svoje roditelje kako se mijenjaju i imaju više razumijevanja, ljubavi i blagosti. To je ono što određuje zrelost u Kristu.

Sada razumijem što su Petar i Pavao govorili, a to je: "Ne bojte se onoga što je pred vama. Uvijek se sjećajte Riječi Božje, u svemu. A u isto vrijeme, dopustite Duhu Svetom da vas oblikuje u drukčiju osobu, sličniju Kristu."

Bog je odredio da nas sva naša trpljenja, sve naše nevolje, sva naša oštra testiranja vuku k njemu. Doista, bol i trpljenje ili će vas otvrdnuti ili vas dovesti na mjesto potpune ovisnosti o Očevoj ljubavi. Ili ćete prestati moliti i vjerovati ili ćete baciti sve svoje brige i budućnost na njega.

Dana nam je unutarnja snaga da možemo reći: "Ništa od svega toga me ne dira." To je poruka Božja za nas u ova vremena. Aleluja!

Copyright/Reproduction Limitations: This data file/publication is the sole property of World Challenge, Inc. It may be printed in its entirety for the reader's personal use or to pass on to family and friends. It may not be altered or edited in any way and all reproductions of this data file/publication must contain this copyright notice. This material is not to be posted or transmitted publicly/electronically on any Web site, Web page or FTP site other than: worldchallenge.org, davidwilkerson.org or tsculpitseries.org

© 2007 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771